

שאלות חזרה

רשת
ישיבות בין הזמנים
טועמיה
- פסח ה'תשע"ט -

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה.

פתח-דבר

בשבח והודיה, לה' יתברך. שמחים אנו להגיש בפני תלמידי "רשת ישיבות בין הזמנים טועמיה", את קובץ שאלות החזרה על החומר הנלמד במהלך הישיבה.

הקובץ כולל בתוכו:

- א. שאלות חידוד על המאמר "לכן אמור". בתוספת סיכום קצר על כל סעיף וסעיף.
- ב. שאלות חזרה על שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מש"פ שמות ה'תשנ"ב. המובאת בשער גאולה ומשיח.
- ג. שאלות חזרה על ג' הסוגיות משער נגלה.

עריכת שאלות החזרה נעשה באופן שהלומד לאחר כל קטע וקטע במהלך הלימוד יקרא את השאלה ויענה את התשובה. (ולא כשאלות כלליות לאחר הלימוד, מלבד בשיחת ש"פ שמות, שבאו אף שאלות סיכום בתור הוספה). וזאת, על מנת שדברי התורה "יהיו מחודדין בפיק".

...

בתור הוספה ולחביבותא דמלתא הובאו כמה סיפורים ופתגמים הקשורים עם קטעי ההגדה. ומדור ספרים ומחברים המוזכרים ב'קובץ הלימוד'. מדור ביאור המושגים אי"ה יודפס בנפרד.

...

יהי רצון מה' יתברך שבזכות לימוד התורה בימים אלו, מתוך שקידה והתמדה. ובפרט לימוד החסידות אשר אמר עליה המלך המשיח להבעל שם טוב במענה לשאלתו "אימתי קא אתי מר", ויענהו "לכשיפוצו מעינותך חוצה". נזכה לק רק ל"טעימה" מתורת הגאולה, אלא לקבל ולשומע את "התורה חדשה", על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן!

בברכת חג פסח כשר ושמח

התמים מנחם מענדל חדאד

רשת ישיבות בין הזמנים טועמיה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

שער מאמר

שאלות חזרה

מאמר
"לכן אמור"

סעיף א

1. כיצד מתבטא נצחיות ד' לשונות של גאולה, ומהו הדיוק בזה?

קיצור: ד' לשונות של גאולה נצחיים, וזהו שאנו שותים ד' כוסות כיום כנגדן ומזכירים יציאת מצרים פעמיים בכל יום. ומדייק במה מיוחד נס (זה) שמוזכר בכל יום?

סעיף ב

2. מה הדיוק בכך שד' לשונות של גאולה נשנו בלשונות שונים (וע"פ איזה כלל בתורה דיוק זה מתעורר)?

3. מהו הפירוש ש"כל הענינים שלמטה נשתלשלו מהענינים שלמעלה". ומה א"כ מובן בנוגע לגאולת מצרים?

קיצור: מכך שישנם ד' פסוקים של גאולה. משמע, שישנם ד' אופנים של גאולה בעבודת האדם, כי – "כל הענינים למעלה (ד' גאולת) משתלשלים מלמטה (ד' אופני גאולה)". ומדייק מה הם כיום בעבודת האדם?

סעיף ג

4. מה היא תכלית גלות מצרים, ומה כמה ראיות לכך?

5. הסבר את הפסוק "מספרים תהלות ה' ונפלאותיו אשר עשה ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל וגו'".

6. כמו"כ הסבר המשכו: "ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו"?

קיצור: מטרת גלות מצרים היא העילוי דהגאולה – קבלת התורה. וכששוכחים ניסים אלו שוכחים על התורה והמצווה.

סעיף ד

7. מה נלמד מהפסוק "כימי צאתך מארץ מצרים ארנו נפלאות"?

8. מה היא עבודת הפרך בזמן הגלות, ובאר מעלתה?

קיצור: כשם שגלות מצרים ענינה הגאולה, כמו"כ הוא בגאולה הנצחית, דעל ידי הקדמת הגלות היינו; לימוד התורה ובאופן שמשנה מרגילותו. מגיעים לגאולה.

סעיף ה

9. האם שייך ירידה בנשמה, וכיצד קשור לנתבאר עד כה?

10. כיצד גואלים את הנשמה מגלות הגוף? ומה נדרש כהכנה לכך?

קיצור: ובעומק יותר, ענין זה (הגלות שמטרת גאולה). הוא בגלות הנשמה המתלבשת בגוף, דעל ידי לימוד התורה ובהקדמת החינוך ע"י אחרים ובעצמה זוכה לגאולה.

סעיף ו

11. מדוע ענין החינוך (הנתבאר בסעיף הקודם) אינו מספיק לגאולת הנשמה? ומהו א"כ הדרך?

קיצור: מכיוון שהנשמה קושרה עם עניני העולם – "בירא עמיקתא", לכן מלבד ענין החינוך נדרש גם עשיית תשובה.

סעיף ז

12. כיצד מתארים חז"ל את תשובת החוטא?

13. מה הם ב' הפירושים ב"כפרה"?

14. מהו העילוי של בעלי תשובה, עד שחז"ל אמרו ש"אפי' צדיקים גמורים אינן יכולין לעמוד בו"?

קיצור: מענה הקב"ה לחוטא: יעשה תשובה ויתכפר. ומעלתה גדולה שנעשה חביב לפניו כקודם החטא. ונעלה הבעל תשובה אף מצדיק גמור.

סעיף ח

15. כמה דרגות יש בתשובה? והסבר אלו דרגות רואים בפסוק "סור מרע ועשה טוב"?

16. ואלו דרגות רואים בהמשך הפסוק "בקש שלום ורדפהו"?

קיצור: בתשובה ד' דרגות ומרומז בפסוק "סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו".

סעיף ט

מוצג בפניכם טבלת סיכום הסעיף. נא מלא בהרחבה ובדיוק!
בהצלחה!

ד' הפסוקים	ד' דרגות בתשובה	בעבודת האדם

17. באר את מעלת לימוד פנימיות התורה?

קיצור: מבאר ד-ד' לשונות של גאולה (בעבודת האדם) הם כנגד ד' הדרגות בתשובה. ומפליג במעלת הדרגה הרביעית "לקחתי אתכם לי לעם" - לימוד פנימיות התורה, אשר בדורנו הוא לימוד החסידות. אשר על ידי זה משיג גדולת הבורא ונעשית לו התורה סם החיים.

סעיף יו"ד

18. באר את מאמר הזהר ("ג' דרגין אינון וגו'").

19. באר את המושגים ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין?

20. על ידי לימוד גליא דתורה לאיזה דרגה מתקשרים?

21. על ידי לימוד פנימיות התורה לאיזה דרגה מתקשרים, ובאר עוד מעלה שישנה בלימוד זה?

קיצור: מבאר מעלת לימוד פנימיות התורה שע"י זה מתקשר עם דגרת העצמות ובו לא שייך שינויים כלל, ועוד שמחבר את גליא והסתים דתורה.

סעיף י"א

22. איזה קושיה מתעוררת לכאורה מהמבואר בלקוטי תורה?

23. איזה סוג של תשובה נדרש כאן, ומהו העילוי שבאופן זה?

קיצור: מבואר בלקו"ת שתשובה אינה על חטא ועוון כפשוטו, אך שם מדבר בדרגה הגבוהה. ופשיטא שהיא אף על חטא ועוון כפשוטו ואדרבא ע"י ששב מאהבה משפיע על ד' הדרגות הנ"ל.

סעיף י"ב

24. מה היא ההוספה בסעיף זה (על הנתבאר קודם)?

קיצור: הגאולה בפועל היא על ידי גילוי עצמותו ית' – "אני הוי".

סעיף י"ג

25. א. כעת, הסבר מדוע מזכירים יציאת מצרים פעמיים בכל יום? מדוע בתחילת העבודה דווקא?

26. איזה דרגות נמשכות על ידי עבודת האדם למטה?

קיצור: ע"י זכירת יציאת מצרים פעמיים ביום ובתחילת העבודה, עבודתו נעשית מתוך מסירות נפש, ועולה בד' דרגות התשובה הנ"ל. וממשיך מלעמלה דרגת "מלך מלכי המלכים", לשון רבים.

סעיף י"ד

27. לסיכום, כיצד מבאר אד"ש את עבודת היהודי כהכנה לגאולה?

איזה נקודה למדתי מתוך המאמר לחיי היום יום?

לסיום:

כדי לציין דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ב-א' ממאמריו¹ שבעבודת ה' ניתן לקפוץ ולדלג לדרגה הגבוהה ביותר. ובמיוחד בעבודת התשובה, וזה לשונו:

"והענין הוא, הנה כללות ענין התשובה הוא ענין דילוג, למעלה מסדר והדרגה והשתלשלות. דזהו מה שהתשובה היא בשעתא חדא וברגעא חדא, דהענינים שבהדרגה צריך לזה זמן, וכל שהענינים הם נעלים יותר צריך זמן יותר, וכמו לא קאי אינש אדעתא דרבי' עד ארבעין שנין, שמצד גודל עילוי הענין (של אדעתא דרבי') צריך לזה זמן מופלג. אמנם ענין התשובה (עם היותו ענין נעלה) הוא בשעתא חדא וברגעא חדא, לפי שעבודת התשובה היא בחילא יתיר, באופן של דילוג שלא בהדרגה.

והדילוג שבענין התשובה הוא מה שמדלג מענין הפכי, והיינו דלא רק שהיא באופן דאין ערוך שבקדושה גופא, כי אם שמדלג מענין הפכי, דזהו גם בתשובה סתם, שבתחילה הי' בצד ההיפך וברגעא חדא נעשה לבעל תשובה.

ובפרט בתושבה מאהבה רבה שזדונות נעשים לו כזכיות, שהיא דילוג מקצה היותר תחתון לקצה היותר עליון, שהרי בתחילה היו לו לא רק עבירות סתם כי אם זדונות, קצה היותר תחתון, ועל ידי התשובה נעשים כזכיות, שזכיות אלו (הנעשים מזדונות) הם נעלים יותר גם מזכיות הצדיקים, קצה הכי עליון".

ואם כן מובן בנוגע למאמרנו שעל ידי שלומדים שירות חסידות (ובשופי) שזהו הדרגה הגבוהה ביותר, מדלגים על כל המניעות והעיכובים וזוכים לצאת מן המייצרים הפרטיים והכללים.

...

1 ד"ה שובה ישראל תשל"ו (מלוקט א' עמ' קס"ז). וכן הוא בריבוי מקומות. ובמיוחד ענין זה מתבאר במאמרי 'פסח' אשר אז הקב"ה בכבודו ובעצמו ירד לגואל את בני"י והעלה אותם ממ"ט שערי טומאה ישירות לקבלת התורה. באופ של דילוג. וראה הנסמן ב-"מפתח תוכן ענינים" פסח א'. שער יציאת מצרים ברחניות.

שער גאולה ומשיח

הכניס את ימות המשיח בחיי היום יום

משיחות ש"פ שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ב

- שאלות חזרה -

סעיף א

1. הבא את פירוש ב' המדרשים על הפסוק "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה".

2. איזה מדרש צריך עיון בדבריו, ומדוע?

3. מה מקשה אד"ש לפי הכלל ש"תורה מלשון הוראה"?

סעיף ב

4. מהי נקודת הביאור על דברי המדרש הנ"ל?

5. מהו הלימוד מכך לזמנינו?

סעיף ג

6. מה הם ג' הדיוקים שמדייק אד"ש בדברי ר' אלעזר בן עזריה?

סעיף ד

7. א. מה מטרת משנה זו (אמר ר' אלזער וכו') לבאר? מדוע מפליגה כל כך בענין זה? כיצד ענין זה מתבטא בעבודת האדם?

8. מה מחדש ר' אלעזר בן עזריה בחיוב זכירת יציאת מצרים?

9. מה מחדשים חכמים בחיוב זכירת יציאת מצרים?

10. מה היא המסקנה הנלמדת מכך שיזכירו יציאת מצרים לעתיד לבוא (בשיטת חכמים)?

סעיף ה

11. מהו החידוש שנפעל ביציאת מצרים? מדוע א"כ לא נכנסו ישירות לארץ ישראל?

12. כיצד אם כן מוגדרת יציאת מצרים? שלכן יזכירו אותה בגאולה השלימה?

13. סכם, א"כ מה הם ב' הטעמים לזכירת יציאת מצרים לעת"ל, והאם יזכרו אותה בדרך טפל או עיקר?

סעיף ו

14. מהו א"כ חידוש חכמים בדבריהם?

15. כיצד מתבטא בלשונם "להביא לימות המשיח"?

סעיף ז

16. מה ענינו של נשיא בישראל?

17. על פי זה באר את הדיוק (בסעיף ג) מדוע אמר משנה זו דווקא ביום היותו נשיא?

סעיף ח

18. מה הראה לכל שראב"ע ראוי להיות נשיא, על אף היותו בגיל ח"י (ובהערה 48 מעיר שיש אומרים שהיה בגיל י"ג. . .)? ומה התמיה בזה?

19. מה מסמלים "שבעים שנות חיים"? ועל ידי כן לאיזו דרגה באים?

20. באר א"כ מדוע ראב"ע הדגיש שהוא כ"בן שבעים שנה"?

21. כיצד ענין זה (לקשר את עם ישראל עם ימות המשיח) מרומז אף בשמו?

סעיף ט

22. תאר כיצד היתה הנהגתו של רבן גמליאל וכיצד נהג ראב"ע?

23. מהו הביאור ע"פ פנימיות בחילוק הנהגתם?

24. מה בא לשלול ראב"ע בהבאת דברי חכמים "אף לימות המשיח"?

25. האם רבן גמליאל המשיך לבוא לבית המדרש?

סעיף יו"ד

26. מהי המשנה הראשונה במסכת ברכות? וכיצד קשורה עם המשנה האחרונה (דברי ראב"ע הנ"ל)?

27. וכיצד מתקשר למשנה האחרונה בסיום הש"ס?

סעיף י"א

28. ע"פ הנ"ל באר את דברי התימה במדרש הנ"ל (סעיף א)?

29. מה היא ההדגשה "שבני ישראל ירדו למצרים בשבעים נפש"?

30. מהו א"כ הלימוד ממדרש זה להנהגה בחיי היום יום כיום כהכנה לגאולה?

סעיף י"ב

31. א. היכן חי הרמב"ם. ב. איזה חיבור חיבר בהיותו שם. ג. עבור מי חיבר חיבור זה, ואיזה חיבורים מיוסדים עליו. ד. מה הם ראשי התיבות רמב"ם?

32. מה א"כ לומדים ורואים מהנהגתו? (הקשורה עם פרשתנו - שמות).

33. הפלא ופלא! כמה שנים חי הרמב"ם (ראה הערה 83) וכיצד יומתק על פי הביאור קודם?

סעיף י"ג

34. מה נדרש כעת להביא את הגאולה האמיתית והשלימה?

35. מה נלמד לדורנו ממאמר המשנה "כל ימי חיך להביא לימות המשיח"?

36. כיצד ההנהגה בחיי היום יום נעשית על פי שיחה זו, ומה הם ההוראות לפועל מהשיחה?

שאלות סיכום - כללי:

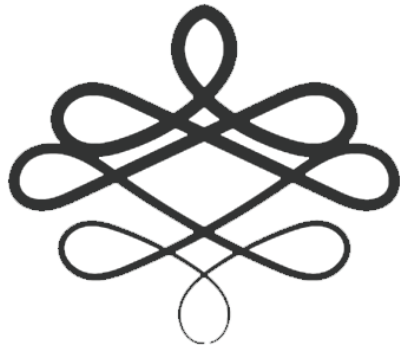
1. מנה דברי המדרש עה"פ ואלה שמות בני ישראל, והקושי שבדבריו והביאור בזה?

2. מהו החידוש שנפעל בעת יציאת מצרים? מדוע יזכירו יציאת מצרים לעתיד לבוא? ומדוע בחר ראב"ע לומר משנה זו ביום שנמנה להיות נשיא?

3. מה נלמד מכך שראב"ע אמר הרי אני כבן שבעים שנה, שחיי הרמב"ם היו שבעים שנה, ובני ישראל ירדו למצרים בשבעים נפש?

4. תדגיש שוב מהו החידוש בדברי חכמים שיזכירו יציאת מצרים "אף בימות המשיח". וכיצד א"כ אמור להראות הנהגת חיי היום יום שלנו כיום? מה הם ההוראות למעה מהשיחה?

בהצלחה רבה!!

שער נגלה

בדיקת חמץ טעמה וזמנה

א.

א. כיצד מן התורה אדם יכול להימנע מאיסור חמץ בפסח, ועד מתי יוכל לעשות פתרון זה?

ב - ג

ב. מה תקנו חכמים מלבד הביטול, ומדוע (הבא את כל הטעמים)?

ד

ג. באר בהרחבה מה הצריך עיון בדברי אדמו"ר הזקן בשולחנו?

ד מהו הביאור בדרך אפשר בדברי רבינו?

ה - ו

ה מתי (ומפני מה) קבעו חכמים זמן הבדיקה. וכיצד יש לנוהג בבית שלא אכלו בו מעולם חמץ?

עצם ותואר בחג הפסח

א - ג

א. מה הפירוש בפסוק "והשבתי חי רעה מן הארץ"?

ב. כיצד מסביר הרגוצ'בי את מחלוקת ר"י ור"ש בהשבתת החיות רעות לע"ל?

ג. מה היא המחלוקת בדין "ביעור חמץ". ומה היסוד למחלוקת?

ד. הבא עוד ב' מחלוקות שבהם ניתן לראות יסוד זה?

ג

ה. כיצד שיטת אדמו"ר הזקן ביסוד זה?

ד

ו. מה היא המחלוקות בנוגע למכות מצרים, וע"פ הנ"ל הסבר את יסוד מחלוקתם?

הפקרת החמץ ומכירתו לנכרי

א

א. האם ניתן להפקיר את החמץ קודם הפסח? וא"כ מה הם הפרטים הנדרשים על מנת לעשות כן?

ב. האם דין זה (תשובה א) מוסכם על כל הפוסקים, וכן מה היא שיטת אדמו"ר הזקן. פרט בהרחבה.

ב

ג. כיצד מתנהלת מכירת החמץ, ומה הקושי המתעורר לפי זה?

ד. מפני איזה טעם אסר רבינו מכירת חמץ שרוצה בקיומו?

ה. כאשר יהודי מוכר את חמצו לנכרי מבלי לרצות בקיומו האם שרי, ומהי שיטת אדמו"ר הזקן בזה?

ג-ד

1. לפי האומרים שמכירת חמץ הוי מכירה גמורה, איזה קושי מתעורר בנוגע למכירת הכלים לנוכרי, ומה הם הפתרונות לכך?

הוספות

- לקט סיפורים ופנינים
- ספרים ומחברים

לקט סיפורים ופנינים לאור ההגדה

"כל ימי חיך – להביא לימות המשיח"

א.

הרב אברהם שם-טוב (השליח הראשי למדינת פנסלברניה) מספר:

למחרת הביקור הראשון של הרבי מלך המשיח שליט"א בקעמפ גן ישראל, היה יום "ביקור הורים". ילד כבן עשר שנים, בנו של רב חרדי שאינו מחסידי חב"ד, טייל עם אביו, ואני שעמדתי מהצד שמעתי שהוא מספר לו בהתלהבות כי אתמול הם זכו לביקור של הרבי. עמדתי בצד ושמעתי מבלי משים את שיחתם.

שואל האב את בנו: - ומה אמר לכם הרבי?

משיב הילד: - הרבי אמר שהנה בקרוב ממש יבוא המשיח.

מקשה האב: - ומה החידוש? האם אני לא אמרתי לך תמיד שאנו מאמינים ומחכים בכל יום שיבוא?

משיב הילד: - אבא, אבל הרבי באמת מתכוון לזה ברצינות. . .

ב.

לאחד הרבנים ששאל את הרבי מלך המשיח שליט"א ב'יחידות' מדוע צריכים לחפש 'דרכים חדשות' איך לזרז את הגאולה, ענה הרבי במשל של ה'דברי חיים' מצאנז:

מעשה באדם שתעה ביער ימים ארוכים ולא הצליח בשום אופן למצוא את דרכו החוצה. לפתע, באחד הימים, ראה מולו, מרחוק, אדם הצועד לכיוונו. את ליבו הציפה מיד תחושת הקלה ורווחה, ותקווה גדולה החלה לפעם בו: אולי האיש ההוא, הבא מולי, ינחני בכיוון היציאה מהיער.

כשהתקרב האיש, רץ אליו מיודענו בשארית כוחותיו, ובהתרגשות גדולה אמר לו: ימים רבים תועה אני ביער ואינני מוצא את דרכי, אנא ממך, הראה לי בבקשה את הדרך הנכונה שבה אוכל להחלץ מהיער ולהגיע למקום ישוב.

לאכזבתו הגדולה, השיב לו האיש: לצערי, גם אני, כמוך, תועה בשבילי היער ימים רבים, ואין לי שום מושג היכן נמצאת הדרך החוצה. משום כך, אינני יכול, כמובן, להושיעך, כי שנינו באותה צרה.

בכל זאת, כך המשיך האיש, בדבר אחד אוכל לעזור לך ולייעץ לך: היכן אין לך מה לחפש. באותם שבילים שאני הלכתי ימים ארוכים. הם אינם מובלים לשום מקום. הבא נלך אם-כן יחד, נחפש דרכים חדשות שטרם נוסו לא על ידי ולא על ירך – ואז אולי נמצא את המוצא. . .

ג.

כאשר הלשינו לשלטון הרוסי, על רבינו הזקן, שלחה הממשלה את אחד השרים ששמו היה דערשאוויין לחקור אודותיו. השר, שהיה שונא ישראל ושיכור, כתב בפרוטוקול החקירה על כספי המעמדות שאסף רבינו הזקן, שהחסידיים הם אלו שמאמינים בביאת המשיח, ושיבוא במהרה, ולכן רבם אוסף מעות עבור בניין בית המקדש.

את הסיפור הזה סיפר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בא' ההתוועדויות דשנת תשי"ג, והוסיף:

"אפילו גוי שיכור ושונא ישראל, הבין שחסיד פירושו שהוא מאמין במשיח, ושהוא מיד יבוא, והוא כבר מתכוון לקבלו, וזה היה לפני מאה וחמישים שנה!"

"נותן בהם סימנים"

סיפר הרב חיים הכהן גוטניק זצ"ל, אב"ד מלברון:

פעם נכנסתי ליחידות אצל הרבי ושאלתי האם עלי להחליף את הכובע שלי, שנראה ככובע ליטאי או אנגלי, בכובע אחר, כדי שאראה חב"דניק.

השיב לי הרבי:

אם היו מראים לי חסיד חב"ד מהדורות הקודמים, הייתי יכול להכיר מיד בתקופתו של איזה נשיא הוא חי, האם הוא חסיד של אדמו"ר הזקן, של אדמו"ר האמצעי, או של ה"צמל צדק", ולא לפי הלבוש – אף שאחד מנשיאי חב"ד אמר שהוא מקנא בלבוש של חסידי פולין – אלא לפי העניין בו עסוקים.

והוסיף הרבי:

חסיד שלי הוא זה שעסוק בלהט ("קאכט זיך") בשלושה דברים: א. במבצעים, הכלולים משלושת העמודים שעליהם העולם עמוד, וכשממעסקים במבצעים, מחזיקים את העולם. ב. בגאווה של ישראל, היינו – "מיהו יהודי". ג. העיסוק במשיח.

מאוחר יותר מספר הרס גוטניק, שאלתי את הרבי: מה הפירוש "העיסוק במשיח"?

וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ענה לי: "הכוונה לחיות עם משיח היינו שכל מחשבה, דיבור, ומעשה שלו יהיו מכוונים למטרה אחת – "להביא לימות המשיח".

ספרים ומחברים

א

תורה ולקוטי תורה – חיברם רבי שניאור זלמן ב"ר ברוך מליאדי. תלמיד המגיד ממעזריטש. ידוע בכינוי אדמו"ר הזקן, בעל התניא והשולחן ערוך. מייסד חסידות חב"ד ונשיאה הראשון. בספר: דרושי חסידות עפ"י שיטת חב"ד בפנימיות התורה, חלק ראשון בסדר פרשיות השבוע בראשית שמות - תורה אור. חלק שני בסדר פרשיות השבוע ויקרא במדבר דברים – לקוטי תורה.

ב

שולחן ערוך אדמו"ר הזקן – חיבור זה כתב רבינו על פי בקשת רבו המגיד ממעזריטש, עוד בהיותו כבן 25. עיקר חידושו כתיבתו היא: הבאת תמצית ופנימיות טעמי ההלכות הנזכרים בדברי הראשונים והאחרונים. "הלכות בטעמיהן".

ג

זוהר – חברו רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י). רבו, התנא רבי עקיבא. בין תלמידיו החשובים, רבי יהודה הנשיא מחבר המשנה. ספר הזוהר הינו הספר המרכזי של תורת הקבלה, נכתב בארמית ובנוי ממדרשים על התורה לפי פרשות השבוע. הספר הועבר מדור לדור ליחידי סגולה בלבד. עד לרבי משה די-לאון בספרד (1240-1305) שהפיצו לכלל.

ד

לקוטי שיחות – חברו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בן המקובל ה"ר לוי יצחק והרבנית מרת חנה שניאורסון. הנשיא השביעי בנשיאי חב"ד. הסדרה מונה ט"ל כרכים ובהם ליקוט משיחות קודש שאמר במשך השנים, על פי פרשיות השבוע והמועדים.

לזכות

כלל תלמידי רשת ישיבות בין הזמנים 'טועמיה'

ראשי הישיבות ותומכי הישיבות

בכל מקום שהם.

יהי רצון

שזכות פעולה זו

תביא את הגאולה

האמתית והשלימה

תיכף ומיד

ממש!

